

Sygnatura akt I C 886/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 06-03-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Sieczka

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko (...) S.A. V. (...)

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) na rzecz powoda T. B. kwotę 2.600 zł (dwa tysiące sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 227,07 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 147,40 zł tytułem brakujących kosztów sądowych;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 106,43 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

I C 886/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 10 lipca 2013 r. powód T. B. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) SA, V. (...) zadośćuczynienia w kwocie 6200 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powyższego żądania wskazano iż powód uległ w dniu 8 kwietnia 2013 r. wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W wyniku wypadku powód doznał skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa szyjnego skutkującego zniesieniem lordozy szyjnej z przeprostem. Wskutek urazów wystąpiło u niego znaczne, bólowe ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym oraz korzeniowe zmiany szyjne, a także silne dolegliwości bólowe kończyny górnej, szczególnie obręczy barkowej. Rehabilitacja, którą przeszedł powód, okazała się nie wystarczająca, utrzymuje się u niego pourazowy zespół bólowy i zmiany korzeniowe szyjne, jak również wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych. Wyplacone powodowi dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 800 zł uznał on za zaniżone.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 19 sierpnia 2013 r. strona pozwana (...) SA, V. (...) zażądała oddalenia powództwa w całości. Nie kwestionując swej odpowiedzialności co do zasady, zarzuciła, że ustaliła wysokość zadośćuczynienia na kwotę 800 zł, co było adekwatne do doznanej przez powoda krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2013 r. powód T. B. uczestniczył w wypadku drogowym spowodowanym przez osobę posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) SA, V. (...).

(bezsporne)

W wyniku wypadku powód doznał urazu odcinka szyjnego kręgosłupa z niewielkim zespołem bólowym szyjnym, co skutkowało dwuprocentowym długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Urazy te przez kilka tygodni po wypadku mogły w niewielkim stopniu utrudniać wykonywanie czynności życia codziennego. W dłuższym okresie czasu spowodowały dolegliwości bólowe w obrębie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz parestezję kończyny górnej lewej (palców IV i V) o niewielkim nasileniu. Tego rodzaju uraz może sprzyjać w przyszłości szybszemu powstawaniu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych kręgosłupa. Powód powinien prowadzić oszczędzający tryb życia, jednak rokowania, co do stanu jego zdrowia, są pomyślne. Powinien jednak podjąć dalszą rehabilitację, której częstotliwość uzależniona będzie od stopnia natężenia dolegliwości.

(dowód: dokumentacja lekarska powoda – k. 9-17, opinia biegłych A. D. i Z. B. – k. 73-76, przesłuchanie powoda – rozprawa w dniu 20 lutego 2014 r.)

Powód urodził się w (...) r., zarówno przed wypadkiem, jak i po wypadku pracował jako kierowca. Po wypadku przez dwa miesiące pozostawał na zwolnieniu lekarskim, rzez ok. miesiąc używał kołnierza ortopedycznego, przez cztery tygodnie przechodził rehabilitację, która zakończył w czerwcu 2013 r.

(dowód: zeznania K. K. i A. R. – rozprawa w dniu 26 września 2013 r., przesłuchanie powoda – rozprawa w dniu 20 lutego 2014 r.)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 22 kwietnia 2013 r.

(bezsporne)

Powód otrzymał od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 800 zł.

(bezsporne)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., jeśli zawarto umowę odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się wypłacić określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający. W rozpoznawanej sprawie nie ulegało wątpliwości, że strona pozwana odpowiada za szkodę wyrządzoną powodowi przez osobę ubezpieczoną u pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. Sporny pozostawał natomiast rozmiar należnego powodowi zadośćuczynienia.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc, w zw. z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu charakter obrażeń i rozmiar powstałego u powoda uszczerbku na zdrowiu, uzasadniał przyznanie mu zadośćuczynienia w wysokości 3400 zł. Wskazane okoliczności zostały ustalone na podstawie opinii biegłych, której strony zasadniczo nie kwestionowały, a Sąd uznał za rzetelną, a także zgromadzonej dokumentacji lekarskiej i przesłuchania powoda oraz wskazanych przez niego świadków.

Przy ustaleniu zadośćuczynienia należało uwzględnić fakt, iż bezspornie powód doznał bolesnego urazu kręgosłupa, który przez pierwsze dwa miesiące po wypadku znacząco utrudniał mu normalne funkcjonowanie. Świadczy o tym zarówno przebywanie na zwolnieniu lekarskim, jak i trwająca wówczas rehabilitacja. Dla wysokości zadośćuczynienia

decydujące znaczenie miał przy tym nie tyle wyrażony liczbowo zakres uszczerbku na zdrowiu (co ma oczywiście znaczenie pomocnicze), co ustalony na podstawie dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego charakter tego uszczerbku. Nie można zatem mechanicznie przeliczać wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda na jakąś konkretną kwotę za każdy 1 % tego uszczerbku. Wypada zauważyć, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało, iż uszczerbek na zdrowiu powoda był długotrwały, a dolegliwości bólowe, chociaż niewielkie, w całości nie ustały. Przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia Sąd uwzględnił także, że powód w szczególności w pierwszym okresie po wypadku mógł mieć obniżony nastrój.

Z drugiej strony kwota żądana przez powoda była kwotą wygórowaną. Z opinii biegłych w sprawie wynikało, iż dolegliwości bólowe, jakkolwiek długotrwałe, charakteryzują się niewielkim nasileniem. Wypada zauważyć, że powód powrócił do pracy jako kierowca i jak sam przyznał, przeszedł obowiązkowe badania lekarskie. Wskazuje to, że jakkolwiek ból kręgosłupa i palców może się u niego pojawiać, to nie jest on aż tak nasilony, aby uniemożliwić np. normalną pracę zawodową. Jest oczywiste, że powód jako kierowca eksploatuje przy pracy zarówno kręgosłup szyjny, jak i dłonie. Wypada też zauważyć, że po czerwcu 2013 r. zaniechał dalszej rehabilitacji. Świadczy to o tym, że dolegliwości po wypadku wprawdzie istnieją, ale codziennego życia powodowi nie utrudniają w stopniu eksponowanym przez niego w toku rozprawy. Zeznania świadków nie mogły natomiast przesądzać o charakterze dolegliwości bólowych, albowiem z dowodu tego wynikało jedynie, że powód niekiedy na takie dolegliwości się skarży. Świadczenie nie byli w stanie wskazać, w jakim stopniu dolegliwości te wpłynęły na codzienne życie powoda, ograniczyli się do wskazania kilku ogólnych konstatacji o istnieniu dolegliwości bólowych.

Zdaniem Sądu okoliczności omówione wyżej przemawiają za przyznaniem powodowi zadośćuczynienia w kwocie 3400 zł. Mając na uwadze, że strona pozwana zapłaciła powodowi dobrowolnie 800 zł, należną kwotę 3400 zł obniżono o kwotę 800 zł i zasądzone na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 2600 zł, jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo o zadośćuczynienie, jak w pkt II.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 817 § 1 kc. Powód zgłosił szkodę 22 kwietnia 2013 r., zatem nie było przeszkód, żeby w terminie określonym w art. 817 kc prawidłowo ustalić wszystkie okoliczności niezbędne dla właściwego określenia zadośćuczynienia.

O kosztach procesu pomiędzy stronami orzeczono stosując art. 100 kpc. Powód wygrał proces w 41,93 %, zatem należał mu się zwrot 41,93 % poniesionych kosztów procesu, w tym 310 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 70 zł tytułem wydatków na opinię biegłego, 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Stronie pozwanej należało się natomiast 58,07 % kosztów w wysokości 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ostatecznie zatem na rzecz powoda zasądzone kwotę 227,07 zł.

O kosztach opinii biegłego nie pokrytych z zaliczki powoda w wysokości 253,83 zł orzeczono na podstawie art. 113 ust. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc, obciążając nimi strony proporcjonalnie do wyniku procesu.